

פרופ' ש. פ. בודנהימר ז"ל

נולד ביוני 1897

הוסמך באוניברסיטת בון כד"ר לפילוסופיה ב'1921

מנהל המחלקה לאנטומולוגיה בתחנת הנסיונות מ'1922 עד 1927

פרופסור לאנטומולוגיה ולזואולוגיה באוניברסיטה העברית מ'1928 עד 1952

נפטר ב'4 באוקטובר 1959, ב' דראש השנה תש"ך

פרופ' ש. פ. בודנהימר

נולד ביוני 1897 להוריו מכס יצחק בודנהימר ולאמו רוזה לבית דאלברג. בזכרונותיו כותב המנוח: „הרצל כתב למכס בודנהימר ב־9 ליוני 1897, . . . יהי רצון (והבן) יגדל וידמה לאביו כציוני ראשון לדור שני, דברים אלה, מפרי עטו של ד״ר הרצל עצמו היו מחייבים, והייתי נאמן לתורתו של המנהיג הגדול“.

אין תימה, איפוא, שמיד עם סיימו את חוק לימודיו עזב את אירופה ובא לארץ־ישראל, להשתקע בה ולתת את כל אשר ביכולתו לבנייתה, כשהוא מצוייד בידע עשיר, במרץ רב, בהרצות דינאמית, ובתכנית עבודה עשירת־נושאים ורבת־חיקוף.

תחנתו הראשונה בארץ הייתה תחנה הנסיונות החקלאית, אליה הוזמן כדי להניח יסוד למחקר האגריטומולוגי החקלאי בארץ. יש להדגיש שהיה אז רק כבן 23, ומתחיל במקצוע, לא בקי בחקלאותנו, וחסר נסיון בהנהלת מחלקה. אולם היום רואים אנו, שהוא ניגש לעבודה כזקן ורגיל ובעל נסיון. תוך זמן קצר הרגיש הציבור החקלאי הארצי־ישראלי בקיומה של מחלקה אנטומולוגית פעילה מאוד, המתנהלת ע״י איש בעל־מעוף.

בבואו לארץ מצא ב. מנקודת מבט אנטומולוגית, שדה שלא נחרש, הוא תפש מיד את המתרחש, וראה כי המלאכה מרובה. בורעות ענק ניסה לחבוק את מקצוע האנטומולוגיה, לכל ענפיה, להכניס בו סדר, ולהפוך תצבורת של ידע — למדע מודרני. בין עבודותיו הראשונות אנו מוצאים עבודות בטכסונומיה, ביוג'נטיקה, אקולוגיה, עבודות שהיקנו לנו את הידיעות הראשונות בנושאים בהם טיפל.

הוא נשאר בתחנה עד 1928, ואז עבר לאוניברסיטה; אולם שנים רבות אח״כ עוד הוסיף להדריך את האנשים שנשארו במחלקה אחרי עזבו.

מ־1928 ועד 1952 שימש כפרופ' לזואולוגיה ולאנטומולוגיה באוניברסיטה העברית, בירושלים הוסיף להתעניין באנטומולוגיה הקלאית, אולם ביחוד התמסר לנושאים באקולוגיה, ציפיות אוכלוסין והיסטוריה של המדע, שעליהם אף הירבה לכתוב.

ש. פ. בודנהימר רכש לו עמדה מכובדת בזירת האנטומולוגיה הבינלאומית והיה לאחד מראשי הדוברים בקונגרסים אנטומולוגיים, זואולוגיים ושל ההיסטוריה של המדע.

השאיר אחריו יכול של כ־20 ספרים ויותר מ־400 מאמרים מפרי־עטו.